

POST numret

KLUBB TÄBY

Årgång 10 nr 2

1984

Scotland.

NYA KLUBBNYTT

KLUBBMÖTE OM NYA FACKET

Ca 25 medlemmar deltog i klubbmötet den 22/11.

Ett uttalande om gruppkorssbanden antogs.

Den s.k provsändningen med grupp-reklam på torsdagar diskuterades kort, liksom den nya uniformen. Rapporter lämnades om jultrafiken på de olika kontoren.

Regionkontoret har gjallat till förutsättningsslösa diskussioner om transportorganisationn.

Regionen planerar också en resa till Östersund. Där tänker man studera gemensam utgångstid för brevbäringspersonalen.

Kvällens stora fråga var annars bildandet av storklubben. När den diskuteras intensivt i ett par timmar var mötet slut vid halv-elvatiden.

Då hade vi också hunnit med att nominera Josef Lundell och Sonja Hörnqvist till den nya klubbens styrelse.

NYA POSTEN OCH JULTRAFIKEN

Vid förhandlingarna om årets jultrafik fanns det ingen regional överenskommelse om förstärknings-tiden i brevbäringen att utgå ifrån. De tider som gällt tidigare är - 27 timmars förstärkning och 22 timmars utbildning/övning - har dock använts som riktmarken även i år.

I Danderyd har de lagt ut förstärkning på ungefär samma sätt som tidigare år med fyra dagar före och en dag efter jul.

Åkersberga och Vallentuna är, när detta skriva, ännu inte klara med sina förhandlingar.

I Täby blir det bara fyra dagars förstärkning, 19-22/12. I gengäld har förstärkningspersonalen längre tid varje dag och blocksortering kommer att ske på kvällstid hela veckan.

Orsaken till att förstärkningen inte sätts in förrän onsdag 19/12

är att skolungdomen inte får ledigt tidigare. Den här organisationen innebär naturligtvis att från måndag och tisdag i julveckan kommer att bli olidligt arbetssamma. Kanske måste vi tänka om till nästa år och inte stirra oss blinda på gymnasieskolornas lov.

Det blir också problem att få ner de ovana för praktisk övning på distrikten i två dagar.

Tidigare år har vi i Täby haft en överenskommelse att övertid skall utgå om man förlorar förstärkning i en eller två dagar. Likaså mycket tid utgick i öt-tillägg som förstärkningen skulle ha haft, dvs 5-0 eller 5-30 tim/dag.

Klubben föreslog samma överenskommelse i år: 5-30 tim/dag skall utgå vid förlorad förstärkning.

Helt i enlighet med Nya Postens anda har kontorsledningen hittills vägrat att gå med på detta modesta krav.

NYA POSTEN - GRUPPIS PÅ TORSDAGAR

Med kort varsel blev klubben kallad till förhandling i Sollentuna om utdelning i ordinarie tur av en annonstidning, "TV och radiomagasinet".

Det gällde i första hand en prov-period på fem veckor med start i vecka 2 1985. Tidningen skall komma 1 gång per vecka och delas ut på torsdagar. Den väger 96g och är i Norrortsformat. Den ankommer o-vikt. Ersättningen blir 30 öre/st. Provsändningen omfattar Täby, Åkersberga, Vallentuna, Vaxholm, Brottby (samt Örebro och Östersund).

Enligt nuvarande avtal har den lokala fackliga organisationen vett rätt i fråga om gruppreklam utanför ordinarie veckotur. Klubben hade alltså att ta ställning till om vi skulle åta oss utdelningen.

Åkersberga och Vallentuna röstade för. I Täby anordnades ett särskilt möte; tyvärr kom endast 1/3 av de kallade. Kanske bidrog det till att även Täby 1 röstade ja. I varje fall var stämningen - milt uttryckt - en annan i brevbäringen dagen därpå.

Enligt min mening fattades ett fel-

aktigt beslut. Hur gärna man än vill att Postverket skall konkurrera ut Svensk Direktrekklam med sitt barnarbete, kan man inte komma ifrån att åtagandet innebär en orimlig belastning på oss brevbärare. Tidningen väger dock nästan 100g - 40kg på ett distrikt med 400 hushåll! Och som vanligt är det de oplacerade som drabbas hårdast. De ska stå där på torsdagsmorgnarna mer eller mindre ovana på sina distrikt och dessutom vika 300-400-500 annonstidningar. Varje torsdag!

På Täby 1 är det dessutom redan idag problem med buntörningen - här råder krig om varje låda - och löftena om extra buntlådor kommer knappast att infrias.

Men fr a försvagar det här beslutet vår ställning inför förhandlingarna om det nya gruppreklamavtalet, som skall gälla fr o m 1/7 nästa år. Det blir nu svårare att gå emot att gruppreklamen läggs in i ordinarie arbets-tid när vi frivilligt gått med på att ta ut ett så besvärligt försändelse - i ordinarie tur!

NYA POSTEN OM BUNTLÄDOR

Nya Posten innehåller bl a följande. Vid den senaste transportomläggningen begärde klubbens representanter på Täby 1 att det skulle ges utrymme för nya lådor i buntvarven. Nej, det gick inte.

När så den första nya lådan till-

kom, blev det naturligtvis bråk. Lösningen på problemet var mycket enkel: Vi drar in några av de befintliga buntlådorna så får vi utrymme i körlistorna för nya.

Så gjorde de också.

På Täby 1 alltså. I Nya Posten.

NYA POSTEN OM POSTLÄDORS PLACERING

Ett annat inslag i Nya Posten är att kampanjen mot felaktigt placerade postlådor ställts in. På Täby 1 genomfördes under hösten 1983 en kampanj i den södra delen av kommunen.

Meningen var att fortsätta i den norra delen av kommunen nu i våras. Men så blev det nu inte. Den Nya Postens nya chefer förbjöd nämligen detta - av omtanke om "kunderna" som de sa. de

GRUPPKORSBANDEN

Under stort buller och bång tillsattes i våras en utredning om gruppklammarknadens beträffande. Det skedde mot bakgrund av förlorade marknadsandelar och - som man påstod - försämrad lönsamhet.

1974 hade Posten 80% av gruppklammarknadens delen, idag är man nere i ca 40%. Att man trots detta inte gjort bankrott beror på att den totala volymen gruppklammarknaden ökat kraftigt: 1974/75 delade Posten ut 391 miljoner försändelser, 82/83 592 miljoner.

Vad lönsamheten beträffar, påstår man att gruppklammarknaden redovisade en förlust på tre miljoner.

Detta underskott uppkommer ur följande beräkning:

INTÄKTER	205 miljoner
UTGIFTER	
Löner till utdelare	97 miljoner
Löner till övr psd	62 miljoner
Fasta kostnader	49 miljoner
Löner övr psd + fasta kostn sva	111 miljoner
UTGIFTER TOTALT	<u>208 miljoner</u>
UNDERSKOTT	3 miljoner

Förklaringen till dessa märkliga siffror är, att beloppen för "löner övrig personal" och "fasta kostnader" är teoretiskt beräknade, de är uppskattningar. Är uppskattningen riktig måste det rimligen - med tanke på hur arbetsinsatsen i verkligheten fördelar sig - till kraftiga rationaliseringar inom den sektorn. Troligare är dock att man överskattat denna del av utgifterna.

Denna uppfattning bekräftas också av de s k arbetstagarkonsulter som förbundet anlitat. Enligt dem kan man lika gärna påstå att gruppklammarknaden gjort en vinst på 100 miljoner!

XXX

Gruppklammarknaden konstaterar i sin slutrapport att alla former av fristående utdelningsorganisationer (dotterbolag, särskild resultatenhet, etc) skulle leda till ökade kostnader.

Man föreslår därför att grupprenklamen även i fortsättningen skall delas ut i eller i anslutning till brevbäringen, men man föreslår en hel del förändringar.

De sammanfattar sin rapport så här:

"Detaljerat organisationsförslag har diskuterats men arbetsgruppen har i nuläget ansett det tillräckligt att föreslå följande huvudriktning. Huvudinriktningen innebär

att tid för utdelning av viss grupprenklam läggs in på ordinarie arbetstid

att grupprenklamsändningar under en viss vikt ska delas ut som ett obligatorium i det ordinarie turarbetet

att på måndagar sker utdelning av grupprenklam från kunder med vilka särskild överenskommelse träffats däröm

att under tis- och onsdagar sker utdelningen av huvudparten grupprenklamsändningar

att under torsdagar kan utdelning av återkommande grupprenklamsändningar med annonsblad eller s k veckoerbjudande ske och

att särskild tur anordnas när antalet sändningar och/eller vikten överstiger taket för utdelning inom obligatoriet".

Man tar alltså ingen ställning till antals- och viktgränser, men eftersom man vill lägga in en del grupprenklam i ordinarie arbetstid, dela ut dem under minst två turer (måndag resp tis-ons, ev också torsdag) samtidigt som man inte anger den övre gränsen för ordinarie tur, kan man utgå ifrån att antalet särskilda turer kommer att minska - även om antalet försändelser efter denna reform skulle öka.

(Man anger inte heller vad man tänker betala i tid för den grupprenklam som skall läggas in i ordinarie arbetstid. - Som räkneexempel kan nämnas att vi enligt nuvarande avtal får 0.09 minuter/försändelse som delas ut i ordinarie tur. Dvs 400 hushåll ger 36 minuter. Om man lägger in 1 försändelse/vecka i ordinarie arbetstid på ett sådant distrikt gör det med denna ersättning drygt 7 minuter/dag, 2 sorter ger 14 minuter/dag, osv.)

xxx

Utredningsrapporten är i ett avseende anmärkningsvärd. Att Postverket är ute efter att försämra vår ersättning är ju ingenting nytt. Nej det märkliga är att de fackliga representanter som ingår i utredningen t ex accepterat att "viss grupprenklam läggs in på ordinarie arbetstid" Vad har de för anledning till det? De siffror jag inledningsvis redovisade var kända redan i våras och man behövde inte studera

dem särskilt länge för att inse att de var en bluff. Ändock sväljer representanterna i utredningen - liksom ombudsmännen på sektionen - dem och börjar backa. När detta skrivs (6/11) talar förbundsrepresentanterna med kluvna tungor. På en sida i Statsanställd (nr 29/84) säger man att mot bakgrund av arbetstagarkonsulternas uppgifter om 100 miljoner i vinst "frågan är om man behöver organisera om det hela. Och ett nytt gruppreklamavtal ska inte behöva betyda några radikala förändringar i det ekonomiska utfallet för brevbäraren jämfört med dagens ersättningar". Men längre fram i samma tidning förklarar man sig "öppna för diskussioner om att garantera en viss mängd /grupperekam på ordinarie tjänstgöringslista/".

xxx

Inför de förhandlingar som påbörjas den närmaste tiden är det nödvändigt att vi klart och tydligt säger ifrån hur vi vill ha det i den här frågan. Flera klubbar runt om i landet har tagit uttalanden och det bör också vi göra. Mitt förslag är att ett sådant utmynnar i förlande krav:

- Ingen grupperekam på ordinarie arbetstid!
- Slå vakt om frivilligheten!
- Inga försämringar av antals- och viktgränserna!

/JÅ

PSPSPSPS:

Ett uttalende med ovanstående krav antogs vid klubbmötet den 22/11.

||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||

I redaktionen Mikael Eriksson, Pär Stridsberg, Ann Thyren, Jan Åhman.

Fotografer: Jan Åhman och Mr X.

Kjell Ekdahl på avdelningsexpeditionen har tryckt textsidorna och Ingvar Svensson i Farsta bildsidorna. Stort tack!

Till sist ett tack till alla våra medarbetare.

AVTALSRÖRELSEN

Det nuvarande löneavtalet omfattar också nästa år. Den 1 januari 1985 ger avtalet ett generellt påslag på 100kr/mån. Dessutom utfaller löneutvecklingsgarantin, LUG, vid samma tidpunkt med 65kr + 0.75% av månadslönen. Den sammanlagda lönehöjningen blir därmed 210-230kr/mån.

Den 1 juli sker sedan en ny höjning som genomsnittligt blir något större, men där de individuella variationerna blir kraftiga (100-500kr/mån) p g a att man samtidigt inför en ny löneplan, N. Den ersätter de nuvarande T- och F-löneplanerna. I föregående nummer av Postnumret redogjorde jag för detta.

OMFÖRHANDLING

I avtalet finns för 1984 en "omförhandlingsklausul". Den innebär att om avtalet inom den privata industrien skulle komma att "icke oväsentligt överstiga" våra avtal, har vi rätt att begära omförhandling om 1984 års avtal. De privata avtalet kom att ge ett påt procent mer än våra och förbundsstyrelsen har därför begärt nya förhandlingar. De beräknas komma igång tidigast efter nyår.

Sedan är det en annan sak om dessa förhandlingar resulterar i några pengar.

L-ATF

De centrala L-ATF-förhandlingarna blev klara för någon vecka sedan.

Fpj, öpj, öpjv, vx, xfv och pförM höjdes med vardera en lönegrad från 1/7 -84 (För xfv och pförM är det lägstlönegraden som höjs).

Vidare flyttas pja upp en lönegrad (till F6), men först kommer samtliga pja-tjänster att ledigförklaras "då nytt arbetsinnehåll tillförts befattningarna". Som övergångsregel gäller att de som ej får behålla sin tjänst i den nya organisationen trots detta får ha kvar sin lönegrad F5. Uppflyttningen av pja sker först när tjänsterna tillsätts på nytt.

Slutligen så har 700 lantbrevbärare och 600 postiljoner i befordringsgången höjts med en lönegrad.

/JÅ

LIVET ÄR EN FEST

Informationsträffen på Tyrol den 11/9 1984.

Något förundrad blev man i våras när det damp ned en inbjudan till en s.k. "informationsträff" på restaurang Tyrol. Vadan detta, frågar sig vän av postal ordning. Efter att ha aktiverat korpgluggarna och läst igenom inbjudan så visar det sig vara Sollentuna Region som inbjuder en till denna träff. Läter faktiskt ganska trevligt, även om attraktionsvärdet i orden "informationsträff" och "Tyrol" påvisar en påtaglig skillnad. Men med Tyrol som dragplåster så torde tillställningen bli tämligen välbesökt, så det blev ett kryss i "jag kommer"-rutan.

Efter en bedrövlig blått sommar av svenska standardutseende, så kom vi då in i månaden september. På grund av det stora deltagarantalet så var träffen uppdelad på 5 dar (10, 11, 12/9), och själv var jag anmält till den 11:e. På så sätt så kunde man skaffa sig lite förhandsinformation ifrån dom som gått den 10:e. Min sagesman, (en inte helt obekant potatisodlare från Lindholmen), utlovade en massa aktiviter, såsom filmvisning, levande musik och god mat. Efter dessa uppgifter så såg man kvällen den 11:e an med viss förväntan.

Nu anlände undertecknad en aning sent så man missade själva inledningen av festligheterna. Grundliga undersökningar bland de övriga deltagande redaktionsmedlemmarna har ej gett något tillfredsställande resultat vad e som egentligen avhandlades under den första timmen. Tydlig sät vissades filmen med representeranter från de olika verksamhetsgrenarna i området, samt någon slags mannekängupyvisning med brevlådor på diverse magar??

Hur som helst, när jag väl anlände var det hög stämning i lokalen, och ett glatt gång i postuniformer mod. s. stod och musicerade på scenen. Efter att villrådigt betraktat scenen framför mig så uppfångades jag av festens primus motor, Eva Jensen. Trevlig kvinna, hon gav mig en Heinkel Trocken och lotsade mig till en sittplats. Detta var välkomstdrinken, men nu hade man bara 4½ minut påsig innan vinet serverades. Bubbel, Bubbel.

En av fördelarna av att anlända sent är att man hamnar i nytt sällskap varje sig man vill eller ej. Det blir ofta så att Täbyfolket sätter sig på ett håll, Vallentuna på ett annat, osv. Man sitter och surrar med samma människor man träffar dagligen. Det är ju inte riktigt meningen, och det är på detta område som sådan här tillställningar gör den största nyttan. Att träffa nytt folk, eller folk som man träffar i förbigående. Det är alltid nyttigt och för den delen också ganska kul att utbyta erfarenheter och träffa folk från andra områden.

Under middagen, som spenderades i sällskap av förut nämnda Eva Jensen och två glada herrar från Vallentuna, så förseglade diverse aktiviter. Förutom själva middagen, som var klart godkänd och vinet som förtjänar allt beröm, så underhölls det med bl.a. lokala förmågor som t.ex. Lennart Wittoslav från Åkersberga. Överhuvudtaget så var programmet aldrig gående i något "slow-fox" tempo, utan full rulle var modellen. Ruthan tutade i lunen, lotterier föranstaltades, priser utdelades och innan man visste ordet av så var det dags för , ja just det, dansuppvisning.

Detta klassiska inslag i alla postala festiviteter exekverades även nu med bravur, denna gång av hr. Zachrissons drabanter. Synd bara att dom inte höll till på scen, det var lite svårt att se när man satt längst bak i lokalens. Även en strong uppvisning i buggande visades.

Jaha, sen var det bara att prova själv om man ville, antingen före eller efter positiv förstärkning i baren. Dansgolvet blev omgående rätt fullt, och man gjorde som de flesta, varvade besök på dansgolvet med besök i baren. Jag tar nog inte i om jag säger att de flesta hade en trevlig stund fram till dess att proppen drogs ur, i detta fall halv tolv. Mummel, mummel, inte ... kan man gå hem halv tolv. Men jag förstår att man inte kan hålla kvar serveringspersonalen hela natten, inte ens för postpersonalen.

Så det var bara att ta sitt lilla troll med den glada sloganen "Sälj det med ett leende" och vingla ut i natten. Och nog var det ett leende gäng som sedan fortsatte ut på andra äventyr i den brusande Stockholmsnatten, men det ska vi inte gå in på här.

Avslutningsvis vill man rikta ett stort tack till Ruthan med kompaner på Sollentuna Region för ett kul och trevligt sätt att komma sina arbetskamrater in på livet, så "keep it up, Ruth".

NY PJA-ORGANISATION

För att gå med på en höjning av pja-tjänsterna i brevbäringen har Postverket krävt en ny organisation. De har formulerat sina krav i fem punkter:

• Pja skall fördelas jämnt inom utdelningsområdet och utöver eget distrikt kunna fullgöra brevbäring i ytterligare två distrikt. Dessa distrikt skall om möjligt vara geografiskt sammanhangande.

• Pja-distrikten fastställs av postkontorets ledning och skall i brevbäringslokalen placeras i anslutning till (helst emellan) de båda övriga distrikten som pja skall känna till.

• Pja skall varje år fullgöra brevbäring minst tio dagar i vart och ett av de distrikten som tilldelats pja-befattningen.

• Pja skall dock inte åläggas att mot sin vilja fullgöra brevbäring mer än 60 dagar per kalenderår i något av de två tilldelade distrikten.

• Pja skall kontrollera (ej slutbehandla) eftersändningar och obeställbara försändelser i sina tilldelade distrikts. detta ger honom möjlighet att följa med vad som händer i distrikten samtidigt som man får en bra kontroll inom ett känsligt område.

När förslaget diskuterades i avdelningens ärendegrupp för stadsbrevbäring och vid en konferens för samtliga klubbar mötte det starkt motstånd. Kritiken riktar sig främst mot det nygamla förslaget att pja skall gå andra distrikt än sitt eget upp till 60 dagar per år. Tanken med pja-systemet är ju att skapa större stabilitet i brevbäringen och därigenom förbättra förhållandena för de oplacerade, samtidigt som det ger en viss möjlighet till befordran. Men kravet på att även pja skall vara beredd att hoppa kommer att stöta bort en del äldre och erfarna brevbärare från att söka tjänsterna, man vill inte bli "halvt oplacerad" på nytt. Men å andra sidan är det också troligt att de flesta inte tar den idiotiska 60-dagarsregeln på allvar - och så har vi fått ännu en pja-organisation som inte fungerar.

Det klubbnarna i Stockholm vill ha här en lagorganisation av den typ som nu provas på flera kontor. Där har man en lagförmann som alltid går sitt eget distrikt, men varje dag har tid anslagen för att bistå ovana lagmedlemmar.

Nu är det kanske omöjligt att i första omgången få igenom denna organisation i sin helhet, och klubbkonferensen framförde därför ett kompromissförslag enligt följande:

- pjaorganisationen skall ses som ett steg på vägen mot lagorganisa-

tion. Med detta i tankarna kan PV:s förslag godtas, men

- de 60 dagarna punkt 4 skall begränsas
- eftersändningarna i punkt 5 skall tas bort
- tid skall anslås för behandling av obeställbara
- inte bara tjänsteålder utan också lämplighet skall tillämpas vid tillsättning av tjänsterna.

Pja-organisationen diskuterades därefter vid en konferens för hela landet, som förbundet anordnade. Där avvägsades våra synpunkter och "Postverkets" förslag fick godkänt. Att jag sätter "Postverket" inom citationstecken beror på att detta förslag ursprungligen kom från förbundets ombudsmän!

Ett förhållande som gör att man kan ifrågasätta nyttan med dessa konferenser - och för den delen också dessa rader. Varför lägga ner tid (och pengar!) på något som redan är mer eller mindre uppgjort?

Beklagligt bara att en god idé skall förfuskas på detta sätt!

/Jan Åhman

Frågesportsvaren

1. x	18. 2
2. 2	19. x
3. 2	20. x
4. 1	21. 1
5. x	22. 1
6. 2	23. x
7. 2	24. 1
8. 2	25. x
9. 2	
10. 2	
11. 1	
12. x	
13. 2	
14. 1	
15. 1	
16. x	
17. 2	

Sporten

I det föregående Postnumret riktades viss kritik från redaktionens sida mot bristen på aktiviteter på sportens område. Kritiken fick tydligens avsedd verkan, eftersom det till detta nummer har influtit en hel del sportmaterial från medlemmarna.

TREMANNASTAFETTEN PÅ FARSTANÄSET

In i det sista var det osäkert ifall Täby skulle få med något lag till den numera traditionella Farstastafetten. Anmälan var ordnad men så kom naturligtvis återbuden i efterhand. Trots allt lyckades Täby, med kort varsel, skrapa ihop ett lag bestående av herrar M. Brock, S. Eriksson och B. Thorslund.

Fyllda med spänd förväntan och med Kalle som maskot begav vi oss iväg till Farsta. När vi väl var framme så började vi med att kvittera ut nummerlappar som vi häftade på. Numret 65 glänste på våra magar och Thorslund utsågs till lagkapten eftersom han var den ende med tidigare erfarenhet av den här tävlingen.

Farstanäset är ett mycket naturskönt område vilket vi varseblev då vi joggade en uppmjuknings samt rekognoseringsträcka. Det 2,7 km långa spåret går genom en mycket kuperad terräng och var mycket krävande tack vare den alltför rikliga nederbörd vi haft i år. Den värsta pärsonen var en kraftig uppförsbacke drygt 500 meter efter start, där många som går ut för hårt får spaghetti i benen.

Totalt var ett 70 tal lag anmälda fördelade på fyra klasser: elit, huvudklass, oldboysklass(över 50 år) samt damklass. Huvudklassen var den klart talrikaste, som vi sprang i.

Kl. 14.00 gick starten och hr Brock som åtagit sig bördan som förste man fick slunga sig fram genom ett myller av framfusiga antagonister. Han gjorde emellertid en storartad insats och återfanns i mål bland de 10 bästa i vår klass.

Hr Eriksson, som åtagit sig andra sträckan, gick ut stenhårt och kroknade till följd av detta något, samt fick släppa ett par konkurerande lag förbi sig. Emellertid lyckades han springa hela vägen till målgången för att, maximalt, utpumpad, över till lagkapten hr Thorslund på sista sträckan.

Denne rutinerade långdistansare gjorde en jämn och fin sista sträcka och förde Täby i mål på en hedrande 12:e plats bland 50 fullföljande i huvudklassen. Den samanlagda tiden blev 31.34 och sträcktiderna blevo följande: Hr Brock(10.06) , hr Eriksson(11.22) , hr Thorslund (10.06) ?

Sammanfattningsvis skall sägas att totalt 67 lag fullföljde den här kontorsstafetten som var den 11:e i ordningen. Arrangörerna SPIK ska ha en blomma för sitt konkreta sätt att skräta tävlingen. Allt fungerade som ett rinnande vatten. Segrarna i varje klass skall också redovisas, de voro följande; Elitklass: Stockholm 1 , HUVUDKLASS: Saltsjö Boo, Oldboys: Järnvägsposten, Damer Stockholm Ban.

Till slut skulle vi som var med vilja uppmana så många som möjligt att sammansluta sig i lag på tre och gå in för nästa års upplaga av den här tävlingen som går den 26:e Oktober. Försök att inte jämföra er egen kapacitet med andra som eventuellt är bättre eller sämre utan VAR MED och försök att komma runt, det är det viktigaste.

Som exempel kan jag ta min lastbilsinstruktör, hr B Johanssons lag (Chaufförerna lag 5) som tog sig i mål som 49:e lag av 50 fullföljande i huvudklassen. Bara det en prestation, o något som får en att tänka på OS fadern baron de Coubertins klassiska valspråk:

"Det väsentliga inom idrotten är inte segern utan striden.

Det viktigaste är ej att vinna utan att kämpa väl."

Ett storsint ideal som jag tycker att alla deltagande levde upp till.

Stefan Eriksson

KORP FOTBOLL FOTBOLL KORP FOTBOLLEN KORP FOTBOLL FOTBOLL

Postens korpgäng i fotboll har, trots att herr Stridsberg sagt att den inte finns, spelat i Täby Korpen i år. Utomhusserien är slut och posten slutade på sjunde plats. Vi gjorde 30 mål, släppte in 33, skrapade ihop 7 poäng. Vi får tacka herr Stridsbergs gästspel i laget och hoppas att han återkommer. Under serien har det varit svårt att få ihop fullt lag. En match spelade vi med två man kort.

När man jobbar på morgonen ser man hur folk nästan jagar ihjäl sig för att komma hem tidigt , men när man frågar om de vill vara med och spela så svarar de ,:" Jag har ingen kondis",

" Jag orkar inte ", "Jag kan inte spela fotboll" . Herr Hanneberg var med en match , han var väl ingen större stjärna men han var med. Varför inte vara med och spela och bätttra på konditionen ? Ja, då orkar ni cykla fortare och kan komma hem ännu tidigare ;

Vilka är med och spelar ? I mål har "GS" kämpat bakom ett försvar (?) bestående av "Borrem" och S Franzen. Mitten har sett bollarna sparkas av G. Franzen , och det har varit en fröjd för ögat att se "Jägarn" älga iväg över planen för att bli av med både motspelare och boll. Kedjan var ofta bestående av alla utom "GS" , men när matchen började var E. Lagerhall och C. Lindh de som hade de mest framskjutna positionerna. Herr P. Stridsberg, herr M. Brock, "Benke", herr B. Holmgren, herr B. Nelson, har alla spelat en eller två matcher. Jag har glömt att skriva att herr A. Andersson varit med i många av de 10 matcher vi spelat. Publikens har varit mycket liten. "Stempa" gick innan matchen börjat.

Sluttabell utomhusfotboll 1984 Div 3

1. Östberga Cykelv	10	8	1	1	33--7	17
2. FE Gänget	10	7	2	1	45--11	16
3. Kålroten	10	7	1	2	33--15	15
4. Täby Elverk	10	5	3	2	39--21	13
5. Blåvitt	10	6	1	3	31--23	13
6. Scan Word AB	10	6	1	3	35--29	13
7. Posten	10	3	1	6	30--33	7
8. Q 84	10	3	1	6	19--46	7
9. FC Linus United	9	2	0	7	17--35	4
10. Les Gastons	9	1	0	8	12--35	2
11. Rödeby FC	10	0	1	9	11--50	1

Till sist hur skulle det vara , om ni som vill vara med i inomhusserien , och se till att Postens Järnkaminer alltid får fullt lag , pratar med herr Lindh eller Herr Möller eller någon annan som är med i det glada gäng som spelar för posten , och för att få bättre kamratskap på arbetsplatsen.

S.F

...snäll , vilket är en vacker ord för ”,” vilket också är ”...
en vacker ord för ”,” vilket också är ”...” men att det är givetvis
det vackra ordet ”...” och att det är ett vackert ord, det är
ett vackert ord och det är också ett vackert ord. Det är också
ett vackert ord och det är också ett vackert ord. Det är också
ett vackert ord och det är också ett vackert ord. Det är också
ett vackert ord och det är också ett vackert ord. Det är också
ett vackert ord och det är också ett vackert ord. Det är också
ett vackert ord och det är också ett vackert ord. Det är också
priimiitittii **tisch**
Det är också ett vackert ord och det är också ett vackert ord. Det är också
tesch
ett vackert ord och det är också ett vackert ord och det är också
priimiitittii **tesch** Det är också ett vackert ord och det är också
tusch
ett vackert ord och det är också ett vackert ord och det är också
priimiitittii **tischa**
tascho Det är också ett vackert ord och det är också ett vackert ord. Det är också
priimiitittii **tescho**
tuschi

priimiitittii **E** vic 8821 Höstdagsdikt i medborgar

priimiitittii **too**
priimiitittii **Schwitter**

Den här lärta rösten är en röster som är en röster och inte röster
här är en röster som är en röster och inte röster och inte röster.
OBS! Detta är en ljud dikt och skall läsas högt. Försök får du höra !!!

FRÅGE SPORT

1. Vad hette mannen som år 1897 uppfann radion ?
1. Edison X. Marconi 2. Lippman
2. Vilken är den största staden i Pakistan ?
1. Islamabad X. Rawalpindi 2. Karachi
3. Vilket yrke hade den socialdemokratiske pionären och agitatorn Agust Palm ursprungligen ?
1. Smed X. Skomakare 2. Skräddare
4. Första gången Olof Palme kom med i regeringen var 1965. Vilken ministerpost innehade han då (1965 67) ?
1. Kommunikationsminister X. Utbildnings 2. Arbetsmarknads
5. Vad hette nattklubbsägaren som 1963 sköt ner president John F Kennedys mördare, Lee Harvey Oswald ?
1. John Hinckley X. Jack Ruby 2. James Earl Ray
6. Vilket år tilldelades den engelske filosofen Bertrand Russell Nobelpriset i litteratur ?
1. 1910 X. 1930 2. 1950
7. Bara en gång under de Olympiska vinterspelens historia, har Sverige blivit bästa nation. Vilket år var detta ?
1. 1924 X. 1932 2. 1948
8. Vad hette kompositören till operan "Barberaren i Sevilla" ?
1. Bizet X. Verdi 2. Rossini
9. Under vilket århundrade levde "heliga Birgitta" ?
1. 1100 X. 1200 2. 1300
10. Amerikanen Al Oerter har vunnit OS 4 gånger, i sin gren på 50 o 60 talet. Inom vilken friidrottsgren tävlade han ?
1. Spjut X. Kula 2. Diskus

11. När mördades Ceasar?
1. är 44 f, kr x. 66 f. Kr 2. 87 f.Kr
12. År 1517 offentliggjorde Martin Luther sina teser och reformationen inleddes . Hur många var teserna till antalet??
1. 85 st. x. 95 st. 2. 105 st.
13. Irtysj är den största bifloden tillen viss sovjetisk flod,
vilken ???
1. Volga x. Jenisej 2. Ob
14. Vilken är näst Grönland jordens största ö???
1. Nya Guinea x. Madagaskar 2. Borneo
15. Det var en amerikan som tilldelades Nobels Fredspris 1953.
Vad hette han ?
1. Marshall x. Eisenhower 2. Roosevelt
16. Vid vilket hav ligger den sovjetiska staden Odessa??
1. Ochotska havet x. Svarta havet 2. Kaspiska havet
17. Vilket år grundades svenska akademien??
1. 1697 x. 1763 2. 1786
18. Hur högt är världens högsta berg, Mount Everest ??
1. 7986 m. x. 8218 m. 2. 8848 m.
19. Vad heter kompositören till den kända musicalen " West side story!"
1. John Kander x. Leonard Bernstein 2. Richard Rogers
20. Vilket år vann den svenska skridskolöparen Jonny Nilsson, OS- guld
på 10.000 m.???
1. 1960 x. 1964 2. 1968
21. Hur många söner hade den gamle Noa ???
1. tre x. sju 2. tolv
22. En av pionjärerna för New Orleans Jazzen var en man vid namn Edward
"Kid " Ory. Vilket instrument använde hansig av mestadels??
1. Trombon x. Trumpet 2. Saxofon
23. Vilken är afrikas djupaste insjö????
1. Victoria sjön x. Tanganyikasjön 2. Nyasasjön
24. Vilket år infördes allmän och lika rösträtt i Sverige ?
1. 1921 x. 1929 2. 1932
25. Vem uppfann varmluftsballongen ??
1. Bröderna Piccard x. Bröderna Montgolfier 2. Bröderna Pascal

Denna frågesport är som vanligt författad av vår eminente L. Hanneberg.

NYA FACKET

STORKLUBB BILDAD

Klubbmötet den 22 november godkände bildandet av en regionklubb. Beslutet innebär att de nuvarande klubben inom regionen (Täby, Norrtälje, Sollentuna, Järfälla) upplöses och slås samman till en storklubb som kommer att kallas Sollentuna Regionklubb. Därefter återbildas klubbar på de större arbetsplatserna, s.k. ortsklubbar. Inom nuvarande Klubb Täby's område blir det fyra sådana klubbar: Ortsklubbarna Täby, Danderyd, Vallentuna och Åkersberga. Vaxholm får ett arbetsplatsombud.

Den nya organisationen innebär att rent lokala frågor skall skräts av ortsklubbarna. Det är inte mycket att säga om det: utvecklingen har redan, i de nuvarande klubbarna, gått åt det hålet. Regionklubben skall för det första sköta förhandlingar i gemensamma frågor. Förutom allt spring i korridorerna i Sollentuna om chefstill-sättningar etc kan det gälla viktiga frågor som tex den regionala anpassningen av ett nytt gruppreklamavtal, riktlinjer för transportorganisationn etc.

VIKTIGT

För det andra blir regionklubben "remissinstans" i de frågor som avdelningen och förbundet vill ha insynspunkter på. Likaså är det regionklubben som skall utse ombud till avdelningens representantskap, etc. Det här är en sida av saken som är viktigare än vad många tror. Låt oss ta ett par aktuella exempel för att belysa saken.

Innan förbundet i början av nästa år skall skriva under ett nytt gruppereklamavtal kommer det att kalla till en konferens för avdelningarna. Vår

avdelning kommer då i sin tur att kalla in ombud för klubbarna för att diskutera avdelningens ståndpunkt. Med nuvarande klubborganisation får vi sända fyra representanter från vår region (= en från varje klubb). När regionklubben bildats blir det ett ombud. Än mer. Klubbarna har idag olika uppfattningar i gruppereklamen. Vår klubb har uttalat sig emot inläggning i ordinarie arbets-tid, Klubb Sollentuna för. I den nya organisationen blir det svårare för olika medlemsopinioner av denna typ att nå fram.

STYRELSEN BESTÄMMER

I praktiken blir det styrelsen som kommer att bestämma. De medlemsmöten som skall hållas blir enbart cyniska parodier: Vem åker till Sollentuna på ett klubbmöte? Ingen, eller i varje fall ytterst få gör det, och därför har också representanter från Sollentunaklubben på fullt allvar föreslagit att man borde nöja sig med ett - eller högst två - möten per år.

Låt oss ta ett annat exempel för att vi skall se det hela ännu tydligare: avdelningsbildningen. I Klubb Täby finns en klar opinion för att mindre avdelningar skall bildas. Med nuvarande klubborganisation hade vi kunnat fortsätta att driva denna fråga. I den nya organisationen blir det svårare, dels därför att vi redan vet att intresset inte alls är lika stort i Sollentunaklubben, dels, och framför allt, därför att medlemsopinionen får svårare att bryta igenom i stor-klubben.

Kravet på mindre avdelningar kom-

mer nämligen underifrån, medan storavdelningen (och storklubben) och bevarandet av den initierats uppifrån. (Nu föreslår förbunds- och avdelningsstyrelsen dessutom att 3001 skall bli ännu större genom att sätta ihop den med kassa- och Gotlandsavdelningarna, 3069 respektive 3042.)

Syftet med att skapa regionklubbbar är kort och gott att skapa ytterligare ett skyddsnät åt förbundsledning och andra potentater.

Därmed är det viktigaste sagt om den nya organisationen.

PROBLEM IDAG

Det innebär inte att jag förnekar de problem som finns även i nuvarande organisation. Det nödvändiga samarbetet mellan klubbarna inom regionen är ett problem. Men i avväntan på att kampanjen om avdelningsbildningen slutförs gick det att hitta andra lösningar, typ gemensamt förhandlingsorgan. Ett av de främsta argumenten för storklubben är följande:

Går vi i Klubb Täby inte med i storklubben, kommer Sollentunaklubben att köra över oss i kraft av att de redan tidigare utsetts till förhandlingsansvarig klubb.

För det första är det faktiskt svårare att köra över oss (och då menar jag med "oss" samtliga medlemmar i Klubb Täby - inte enbart styrelsen, eller delar av styrelsen) om vi behåller den egna klubben än om vi går upp i regionklubben. Där riskerar vi sannerligen att bli överkörda.

SJÄLVKRITIK

När jag läser igenom min text en sista gång ser jag att det saknas en viktig sak: självkritik. Styrelsen i Klubb Täby började diskutera den här frågan för ungefär ett år sedan, men medlemmarna fick inge ordentlig information förrän vid klubbmötet i november. Det var naturligtvis felaktigt, och jag är beredd att ta min del av ansvaret för det.

Vad gäller mitt eget ställningstagande i frågan har jag varit kritisk, men när styrelsen tog

För det andra så stämmer det att Klubb Sollentuna (eklar - riktigare? - dess ordförande) på sista tiden blåst upp sig för att tvinga oss att gå med. Men skall man falla undan för sådant?

BEKÄNNA FÄRG

Nog om saken för denna gång. Det finns trots allt ett gemensamt uttalande från Klubbarna Sollentuna, Täby och Järfälla där det sägs förljande:

"Vidare anser vi att målet för den föreslagna regionklubb Sollentuna /är att/ inom en överskådlig framtid omvandlas till en egen avdelning".

Frågan om avdelningsbildningen tas upp vid representantskapets möte 13-14/12 och det blir där tillfälle för flera av de inblandade i denna sak att begärra färg.

Jag återkommer med en rapport om detta i nästa nummer av PN - om vi nu får fortsätta att ge ut tidningen.

Som alltid står också tidningens spalter öppna för de som har en annan uppfattning i frågan.

/JA

beslut i frågan i slutet av september röstade jag för regionklubb. Men det beslutet ställde - på mitt förslag - två villkor för bildandet: 1) att klubbarna (samtidigt som man begärde att få bilda regionklubb) skulle göra en gemensam skrivelse med krav om att få bilda egen avdelning. 2) likaså skulle en gemensam skrivelse till avdelningen kräva att resurser fördes över från avdelningsstyrelsen till klubbarna. Båda dessa krav avisades av det gemensamma klubbstyrelsemötet. I stället

SPÄTTA PÅ VIIFT

En regnig dag i slutet av juni gav sig ett gäng på sex personer i väg på tre stora motorcyklar, där ibland jag. Efter bästa förmåga hade jag packat så få saker som möjligt för tre veckors färd ner genom europa upp England Skottland, Shetlandsöarna och Färöarna.

Minnen från resan

Det regnade oavbrutet tills vi kom fram till Frankrike. Vi tjejer som satt bak frös så till den grad att vi soñnade från och till. Men i Frankrike sken solen från en klar himmel och tjusningen med att åka motorcykel innfann sig.

I England första metrarna på "fel" vänster sida av vägen gjorde att man satt på helspänn. Och första rondellen skall vi inte prata om. Jag undrar verkligen killerna som klarade det så galant.

Vi bodde ömsom på Bed-Breakfast, camping och Youth Hostal.

Färdens gick över Severn Bridge i Bristol till Wales. Vi hade väl alla en romantisk föreställning om vackra landskap, bortglömda folk och byar och dröm om vår förvåning när våra förväntningar infriades. Vi befann oss i ett vackert mjukt skogsrött landskap med färtussar så långt ögat såg. Folken var vänliga och pratade ett underligt språk omöjligt att förstå. Ortsnamnen hade tio konsonanter och två vokaler. Vi hann aldrig läsa mer än första stavelsen innan vi susat förbi. Vi tankade på ett ställe som ägdes av en äldre skäggig man med skällande hundar. Grabbarna var helt förundrade över pumparna som var från tidernas begynelse. Ochmannens station, ett skrotupplag, som innehöll allt från gamla tofflor till begagnade bildäck allt i en salig röra.

Den första byn vi stannade i i Skottland var Langholm där vi serverades ett otroligt gott kaffe efter allt lank i England, av en storögd liten generad varelse med dålig engelska. Två andra motorcyclister kom in också från Sverige. Vi utbytte erfarehheter och fortsatte sedan färdens.

Äntligen Skottland! Hedar, Edinburgh, där vi körde vilse. Slottet där vi såg de första männen med kiltar. Stackarna, alla turister tog kort och glodde, även vi, men de var väl vana. Vi tog vägen över de skotska

högländerna, så öde, så dramatisk natur till Plockton på västkusten. Där bland små pittoreska hus och blommande trädgårdar växte palmer vilda. Golfströmmen går utanför och gör att det aldrig blir riktigt kallt. På andra sidan viken fanns ett stort spökligt slott. Allt så skottsk man kan drömma om.

Vi blev rädda att åka vägen över Appelcross, etthögt bergspass på västkusten. Vi lön rådet och åkte på snirkliga vägar uppåt, uppåt genom dimman. För dimmigt var det. Thomas (som jag åkte med) glasögon immade igen och även visirat, jag fick fungera som extra paret ögon. När vi kom ner på andra sidan drack vi te och åt scones och vilade våra något ansträngda nerver. Vi for vidarepå slingrande kustvägar och stannade vid en ljunghed med branta stup ner mot havet och åt choklad ägg. Långt ner såg vi en stor grotta, en riktig smugglar grotta. Fantasien sattes i rörelse: tänk vad som kanske hänt där genom tiderna.

Vi kom till norra kusten där vi tog in på ett B&B. Ett stort hus där man lätt gick vilse. Ett äldre par skötte om stället och rekommenderade oss en restaurant för att åta. Väl där upptäckte vi att samma man skötte om restaurangen. Fniss och skratt, om vi frågade efter en pub skulle bergris hans fru vara där. De kanske skötte om hela byn.

Vid Loch Ness tältade vi och höll utkik efter odjuret, men inte en krusning på vatten ytan syntes.

Slottet i Cawdury där enligt guiden tre av fyra spöken skulle finnas, besökte vi. Inte såg vi några spöken inte. Men däremot upptäckte vi att det var folk som faktiskt bodde i denna enorma byggnad. Över sommaren flyttar de förmodligen någon annastans för att vi, nyfikna turister skall få se innandömet.

Från Aberdeen tog vi båten till Shetlandsöarna, det tog tolv timmar. När vi lade ut spelade högtalarna "We are sailing" med R. Stewart. Vi kom fram tidigt på morgonen till Lerwick, "huvudstaden" på ön. Dimman låg tät. Vi tog en sväng, men vi såg inget så vi åkte tillbaka till staden igen. Själva staden är byggd i grå sten och engelska "punkare" hängde på torget. Rätt trist.

Torshavn på Färöarna var däremot en helt annorlunda stad. Vita trähus och vänliga människor. Vädret var vackert och varmt. Vi åkte till vandraremnet i Oyndarfjöldur som låg i en vik med höga berg runt om. Regnbågen var så låg att man nästan kunde nå den med handen. Färöarna är värt ett besök, naturen är så otrolig, som man kan föreställa sig att jorden såg ut en gång för miljarder år sedan.

Vi åkte runt i två dagar och njöt av naturen. Vi besökte en fiskfilé fabrik, där vi köpte färsk torsk som vi anrättade sent på kvällen.

På Färöarna finns ingen alkohol, inte ens öl att få tag i. Totalförbjudet. Ändå såg vi långt ute på landsbygden en man som drog en skottkärra. Det enda han hade i den var en Whiskey flaska. Full eller tom det såg vi inte. Nåväl, tre veckorvar till ända och vi tog båten tillbaka till Hanstholmen i Danmark. Jag hade nästan skavsår i baken efter så många mil(500) sittande men många fina minnen med mig hem.

AT.

|||||

NISSES BILDER PÅ NORDISKA MUSEET

Nisse Johansson från Danderyd, vars fina bilder vi haft glädjen att publicera i Postnumret, deltar f n i en utställning, "Bilden berättar", på Nordiska Museet.

Gå och se utställningen!

Red.

|||||

Forts... "Självkritik"

skulle frågorna tas upp muntligt med avdelningsstyrelsen. Undertecknad deltog vid detta möte. Där framgick med all önskvärd tydlighet att det enda som avdelningsstyrelsen var intresserad av var storklubben. De var helt emot en ny och mindre avdelning och de var endast beredda på en marginell omfördelning av de ekonomiska resurserna.

Efter det sammanträdet beslöt jag mig för att yrka avslag på förslaget (I första hand bördläggning så alla skulle ha möjlighet att sätta sig in saken)

/JÄ

REPSKAPET

Rapport från representantskapets möte 1984-09-20.

En oväntad upptakt.

Representantskapets möte den 20 september fick en något annorlunda början: Det krävdes en och en halv timmes debatt och två slutna voteringar innan dagordningen kunde fastställas. Oenigheten gällde punkten 8: "Remissvar på MOA". Bakom denna till synes harmlösa rubrik döljer sig samma sprängstoff som tidigare orsakat så mycket debatt i avdelningen: avdelnings- och klubborgansationen. MOA skall uttydas Medlemsinflytande i Organisation och Arbetsliv; en utredning som tillsattes efter kongressen 1981 har nu lämnat en rapport på temat. Förbundsstyrelsen hade begärt in remissvar på utredningens rapport och vår kära avdelningsstyrelse hade därför skrivit ett förslag för avdelningens räkning; det var detta som skulle diskuteras under dagordningens punkt 8. Tyvärr var det de knåpat ihop tunt och dåligt. Man kan därför ha viss förståelse för att Krister Scheffer från Klubb Sth C yrkade på att styrelsens rapport enbart skulle behandlas som en styrelserapport, och inte som ett förslag till remiss från avdelningen. Men jag har också förståelse för att läsaren av dessa rader tycker att det hela verkar litethärklyveri. Hursomhelst så blev resultatet av de slutna voteringarna att avdelningsstyrelsens förslag till yttrande inte togs upp till behandling och därför inte heller skickas in till förbundet, vilket var bra eftersom det skulle kunna påverka en dålig rapport i fel riktning. Men å andra sidan kom MOA-rapporten på det här sättet överhuvud taget inte upp till behandling i representantskapet, vilket var litet synd. Att det blev så berodde i sin tur på avdelningstyrelsen tjurskallighet. När de inte fick ta upp frågan som en "stor" punkt på dagordningen, ville de inte heller behandla den som en "liten". Under ytan på dessa något barnkammaraktiga uppträdanden ligger de stora motsättningarna om avdelnings- och klubborgansationen. Skall vi behålla denna storstora

avdelning och dessutom skaffa oss storstora klubbar, eller skall vi bilda mindre avdelningar och mindre klubbar? Det är beklagligt att denna stora och allvarliga fråga skall behöva ta sig sådana här former. Den främsta orsaken till att denna situation uppstått ligger i att avdelningsstyrelsen så hårdnackat driver storstor-linjen, och därigenom blockerar alla rationella organisationsförändringar. Ledaren i avdelningens tidning Aktuellt (oktober 1984) är därför felaktig när den lägger skulden till dagordningsträtorna hos klubbrepresentanterna.

Fortsättning.

Organisationsfrågan lyste också igenom i en skrivelse från Klubb Tomteboda. Man hänvisade inledningsvis till Postverkets nya organisation, vilken innebär att många ärenden som tidigare handlagts av gamla Stockholms Postregion, nu har delegerats till de sju nya regionerna i Storstockholm. Det innebär i sin tur en ökad arbetsmängd för klubbarna. "För att på ett godtagbart sätt hävda medlemmarnas intressen", skriver Klubb Tomteboda, "måste därför klubbarna få de utökade resurser som är nödvändiga. Dagens fördelning av resurser måste balanseras!"

Man specificerade därefter sitt krav på utökad förtroendemannatid. Bengt Olsson/avd styr besvarade skrivningen med att fördelningen av föa-tid kommer att tas upp på decembertemtet. Han förutspådde också att Klubb Tomtebodas krav kommer att tillgodoses. Det koomer att ske 1) genom att avdelningens medlemstal ökat och 2) genom att det blir en rättvisare fördelning av tiden mellan vår avdelning och kassavdelningen (3069). Han nämnde däremot inget om att avdelningsstyrelsen kommer att släppa till av den tid man disponerar.

Färre på avdelningsexpeditionen.

Däremot rapporterade avdelningsstyrelsen att de till årsmötet kommer att förslå en minskning av antalet heltidsengagerade på avdelningsexpeditionen. Bl a genom att studieorganisatören återigen skall ingå i styrelsen och inte som i år väljas utanför och utöver styrelsens sju ledamöter.

Diverse.

- Till förhandlingsdelegation för 1984 års L-ATFFförhandlingar valdes klubbordförandena i de förhandlingsansvariga klubbarna, vilket innebär att Stellan Mattson/Sollentuna representerar klubbarna i vår region.

- Avdelningens förutvarande expeditor Lennart Nordin beviljades en tilläggspension på 535 kr/månad.
- Ur avkastningen på avdelningens understödsfond skall i fortsättningen utdelas två kulturstipendier å 1000kr. Stipendierna utdelas vid årsmötet; klubbarna nominerar kandidater.
- En motion från två medlemmar i Johanneshovsklubben med krav på "en lagatiftning som ger rätt till ledighet för kulturell verksamhet", bifölls.
- En skrivelse från Klubb Sth Ö om energipolitiken avslogs i sina huvuddrag. Skrivelsen innehåll krav om att SF skall "säga nej till en vidare utbyggnad av orörda älvar och älvssträckor" och en uppmaning till förbundsstyrelsen "att inte yttra sig i en sådan här kontroversiell fråga innan medlemmarna getts möjlighet att yttra sig". Detta svlogs av representantskapet. Däremot bifölls "att en ytterligare ökning av vattenkraftproduktionen kan ske genom tillbyggnader och moderniseringar av befintliga kraftverk".
- En skrivelse från Södertäljeklubben med begäran om stöd till de engelska kolgruvearbetarna bifölls och representantskapet anslog 1000kr till dem.
- Curt Persson, vår nye förbundsordförande, gästade representantskapet. I sitt anförande uppehåll han sig fråga vid LO:s avtalskrav för 1985.

/JÄ rapporterade och kommenterade.

NATUR

Så var det då dags med en rapport från skogarnas djup och från öppna landskap.

"Stickan" Lundblad har ju haff en populär fågelkurs under vintern och våren -84 som avslutades med ett helglångt besök i naturskyddsområdet Tinnäs vid Tärnsjö, där södra dalälven breder ut sig med ett stilla flyt. Området är mest kändt för sin orördhet, framför allt gamla ihåliga trädstammar och därmed spettarnas hemtrakt. Undertecknad har varit där fyra gånger och hoppats få observera den vitryggiga hackspetten som fortfarande har sin hemvist här. Den är ju annars utomordentlig sällsynt i landet numera. Den kräver ihåliga träd, framför allt björk. Men den har undgått mina skarpa sinnen. Men resan dit är ändå aldrig någon besvikelse. Där finns så mycket annat. Och under en sak-kunnig ledning i form av "Stickan", och "gästen" Jan Åhman, ser och hör och upptäcker man ständigt nya upplevelser. Ser man inte svart-hättan uppe i björkkronan kan man lyssna till dess sång som är så vacker.

Rödhakens sång är som en påse! En salig blandning av en massa toner som när den vänts upp och ner ramlar ut i en lika salig blandad sång. (Kursledarens beskrivning).

Göktytan har man stor chans att se här. Spetten sitter stilla och förlitar sig på sin kamouflagefärg på en torr gammal gren och ropar ut sina långdragna gi, gi, gi....

Grönsångaren, som man sällan ser men vars sång man kan likna med ett tappat silvermynt på ett marmorgolv. (Kursledarens beskrivning).

I ottan kliver vi ut på myren och får på långt håll delta i orrernas spel. Det är en säregen och en lite kuslig upplevelse. På tillbakavägen stöter vi på ett bestånd av mosippor. Fridlyst i hela Sverige.

Nå det var inte bara traskande uti myr och mo. Det var lite av fest och glam på kvällarna med hjälp av ett par före detta Täby-postisar som bosatt sig här uppe i närheten.

Ja resorna har för en del nästan blivit som en tradition. Men nästa gång kanske målet blir ett annat. Det har ryktats om Öland..?

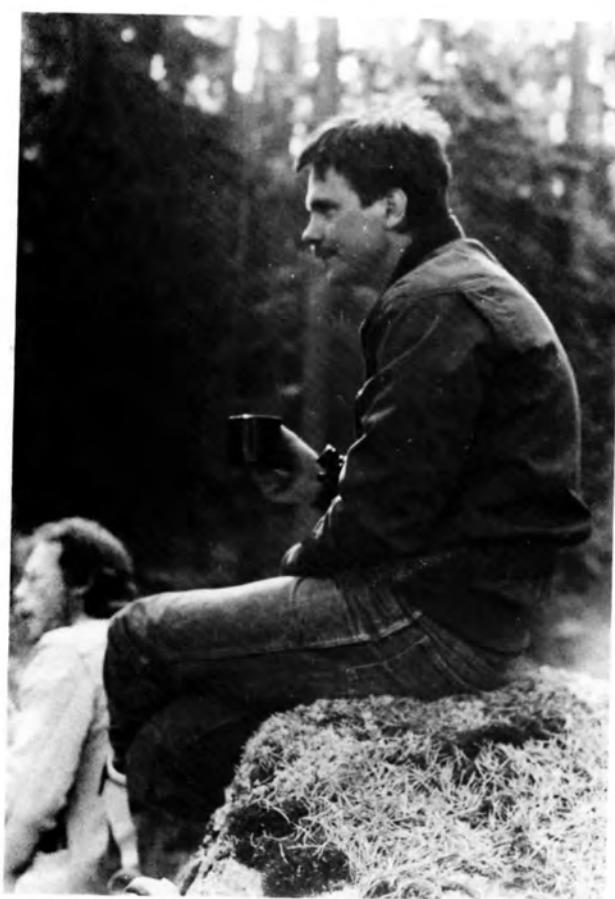
Fågelexcursion vid Dalälven.

Björn B. en tidig morgon.

Vad händer?

Börje Holmgren